

Perde

– frezya... · 26 Aralık 2011

çürümüş kızılık şerbetleri dökülür, küf kokan odalaraşehrin kilit vurulmuş dudakları köhne duygulara gülümserzulasından çıkarır boyalarını yüreğine mil çekilmiş ressamaşka mecbur fırçalar çizer suretini azad diye inlerken renkleri gökyüzü indirir beratını kasırgaların selamıyla kahırın gölgesinde soluklanır, bir demyorgun hayaller diri düşlerde canlanıruyanmak, yangın eker kuru ağaç dallarınasürgün verir bir daha, bir dahayuvası dağılmış kuş yavrusundan ödünççaresizlikokşadıkça semiren lekelerini temizleyecek su ararsuyu yıkarsu bendini yıkarkimse duymaz kanat çırpışlarını ebabil kuşlarının tek tek belirir suretlerkimi gülümserkimi ağlar görmemek için yumulan gözkapakları açılır farkında olmadanalınlarındaki kitabe alınıdakine eşhem nefes boğazında hem ağyardiline sürülmemiş elvedalar çırpınır, kanatları deşer yanıkları huzur kisvesinde merhabalar doğar günle beraber amansız savaşın sur' u üflenirasi bir kısağın yeşelleri savrulur asırlar öncesinden esen rüzgarladökülecek kan damarı zorlarken denizinde boğuldu yüzmeyi bilmeyen leryüzme bilmediklerini unutanlarateşten pamuklarla tıkadılar kulaklarını ideliğinden develerin geçtiği iğnelerle yamaladılarar perdesini